

במשרדו של דני דגן, המפיק הישראלי של הסרט הישראלי-איטלקי חמישה ימים בסיני, יש רעש והמולה. שני עוזרים הביאו משוק הפישפשים ערימת חליפות-עבודה צבאיות. דני דגן טוען שהוא לא ילביש אפילו את הקבצנים של הסרט בבגדים האלו. מישור נכנס למשרד עם תרמילים ודני דגן מבקש ממנו ללכת ולחזור עם משהו שיהיה פחות דומה לסליירקות. מביאים חגורות צבעוניות: אדומות, ירוקות, כחולות. ומישהו מציץ: "אולי נצבע אותן בחאקי?" עשרים אלף לירות עולה יום צילום ב"סרט רב-תקציב זה. צחת גדול של צלמים וטכנאים ושחקנים בא במיוחד מאיטליה, וכולם יושבים ומחכים לתרמילים, לחגורות, ולבגדים הצבאיים.

"לפני חודש", מספר דני דגן, "פנינו ל"דובר צה"ל כדי לקבל אישור להסרטה. ה"דובר ביקש לקבל קודם כל אישור מהרש"ר. ברג. הירשברג אישר את הסרט ואת ה"תסריט ודובר צה"ל הבטיח לטפל בעניין. "ביתנים הגיע ארצה הצחת ופניתי עוד פעם לדובר. האישור עדיין לא התקבל. כ"כ לא להפסיד ימי צילום התחלנו לצבוע לבד מכונות בחאקי, ולהשיג לבד בגדים. עבר כבר חודש מאז הגשת הבקשה ועדיין לא קיבלנו אישור."

ביתנים יצא המפיק האיטלקי מכליו וה"כסף נשפך כמו מים. על כל צעד ושעל הם נחלקים בקשיים. בשבוע שעבר הם שכרו הליקופטר כדי לערוך צילומים מהאוויר. הם

ב"ב החדשה
חזרה לשנות העשרים

לא ידעו שלשם כך צריך אישור. ההסרטה עוכבה, עד שהם ישיגו אישור. אחריכך הם ערכו יום צילום בירושלים. שוטר שעבר במקום הודיע להם שאסור לצלם בירושלים ללא אישור. ההסרטה עוכ"בה. הם פנו למפקד הנפה, להירשברג, ל"דובר המשרדה, למזכיר של אשכול, ובסוף ניתן להם להמשיך. "פניתי באופן אישי לעזר וייצמן והוא הבטיח לקחת על עצמו לסדר את העניין. אמר דני, "אם האישור לא יתקבל, נצטרך להפסיק את ההסרטה ולהחזיר את הצחת ל"איטליה."

ראשונים בתור

"בדרך כלל אני עומד כאן, בכיכר, ושומר על התנועה", מספר שוטר צעיר ורזה, "אבל מאז שהתחיל הסרט הזה, 12 הנוגזים, אני צריך לעמוד כל הזמן ולשומר על התור. ובצדק, "אני הייתי ראשון! אני הייתי ראשון!" צועקים האנשים בתור, "אני נמצא

חשפנית טובה

יותר חשוכה

משחקן טוב

איירין מרלי כמעט סוצצה את הסרטה הסרט הישראלי אסירי החופש. אבל לא איכפת לה. היא חשפנית גדולה. היא מס"תובכת בעולם, ומבוקשת בו, וסרטים, ו"ביחוד ישראליים, לא עושים עליה רושם. היא הופיעה במועדון הלילה כליף כש"במאי הסרט ראה אותה והחליט לתת לה תפקיד. של חשפנית, כמובן. הוא הכין לכבודה סצנה שלמה: אלי כהן, האסיר שיוצא לחופש מבית-הסוהר, לוקח את חברתו, דליה פרידלנדר, והם הולכים לבלות במועדון-לילה. הם יושבים במועדון ומסתכלים בהופעה של איירין מרלי.

★ ★ ★

כסף או כבוד

הבמאי פנה אל איירין, איירין הסכי"מה להופיע, אבל דרשה תמורת ההופ"עה הקטנה שלה סכום שהוא כפול מהסכום שמקבל השחקן היקר ביותר בסרט. המפיק סירב, והשחקנים התמרדו. זה לא רק עניין של כסף. זה עניין של כבוד. אבל לאיירין לא איכפת. "אני כבר הופע"תי בהרבה סרטים", היא מסבירה, "אולי ה"אנשים כאן לא יודעים, אבל חשפנית טובה זה דבר הרבה יותר יקר וחשוב משחקן טוב. כשיש אחת כזאת, מגיע לה יותר כסף מאשר לכל השחקנים ביחד." היא באה ארצה עם בעלה הרקדן וה"כוריאוגרף במסגרת מסע הופעות בעולם, והיא היתה מוכנה לעזוב את הארץ מבלי להשתתף בסרט. הבמאי נכנע, שילם לה וצילם אותה.

העירום היקר

סרטי-רגול מיקצועי, מעניין, עשוי היטב ומשוחק היטב. הוא מספר על סוכן מזדקן בשירות ה"ביטחון האמריקאי, שעשה, לאחר עשרים שנות עבודה, טעות קטנה: הוא בטח באדם שאסור היה לבטוח בו, ועל כן הוא מגורש מן השירות.

לאחר גירושו הוא פוגש יחני נודד שמציע לו להעביר לידיו עריק רוסי מבוקש. הוא יוכל למכור את העריק לשירותי הביטחון, להרוויח הרבה כסף, ואולי גם לנקות את שמו. וכאן מתחילה רדיפה ארוכה ומותחת. ה"רוסים רודפים אחרי האיש כדי להשיג בע"ז רתו את העריק. האמריקאים מסכים להערים עליו ולהוציא מידי את העריק ללא תשלום. והוא עצמו בורח מכל רודפיו, ומחפש בע"ז מו אחרי אותו עריק המסתתר באיוה מקום שאינו ידוע לו. יש הרוגים. יש מכות. יש יריות. והרבה רגעים עוצרי-נשימה.

האדם המחייך

המוזר (מוגרי, תל-אביב; ארצות-הב"רית), לוק, הלא הוא מיודענו פול ניומן, מוכנס לבית-הסוהר באשמת שיכרות, הפר"עת-הסדר ושבירת מדתנים. הוא נידון לשנ"תיים מאסר. ההתחלה שלו בבית-הסוהר היא טובה. הוא מכניס חיים למקום, ממציא מישחקים, תחרויות, תמיד מחייך, אינו פוחד משום דבר, לא מבני-אדם, לא מהסוהרים, ולא מאלוהים.

האסירים החברים שלו, שאיתם הוא יוצר ה"חייאסרים מיוחד, המזכיר את התחי של סטאלן 17, טוענים שיש לו יותר דם מאשר שכל, ואכן, כשהוא נלחם, הוא נלחם עד הסוף, גם כשידו על התחתונה. המלחמה שלו בחוקי ומנהלי בית-הסוהר מתחילה לאחר ששמים אותו בצינוק, עם מות אמו, כדי שלא יברח להחלייתה. לאחר שהוא יוצא מן הצינוק, הוא מחליט לברוח ולהילחם עד הסוף, מלחמה חסרת-סיכוי במוסד בו הוא יושב.

כוכבים

פתיחת הדרך

העולם הנשי, ובראשו בריגית בארדו, ה"ל"ט לחזור לשנות העשרים העליוות. ב"תוכנית טלבוניה לכבוד תחילת שנת 1968 תופיע בריגית בלבוש, תסרוקת ואיפור של שנות העשרים, ותפתח בזה את הדרך לכל בנות מינה.

סרטים

למען השם הנקי

מרוסיה בבגידה (בן-יהודה, תל-אביב; אנגליה) הבמאי לא מוכר, השחקנים ברובם לא ידועים, שם הסרט, האיש שבחוק, לא נראה מבטיח, ושמו העברי, מרוסיה בבגידה, נראה עוד מבטיח פחות. לכן זוהי הפתעה נעימה לגלות שזה דווקא

פול ניומן כבר עשה בחייו תפקי"דים טובים יותר. אבל זה לא חשוב. גם את הסרט הזה אפשר לראות.

כומר ביום

דחליל בליה

דוקטור סין (ירון, תל-אביב; ארצות-הברית) אנשים שהיו פעם ילדים טוענים שסרטים כמו דוקטור סין היו מציגים בזמנם בקולנוע ג"רינה, בהצגות יומיות.

אפשר להאמין להם. דוקטור סין מיועד באמת לילדים, או למבוגרים שרוצים לתת למוח שלהם לנוח, ו"ליהנות הנאה פשוטה ופרימיטיבית מסרט פשוט ומותח.

דוקטור סין הוא כומר ביום ומב"ריח בלילה. בלילות הוא מתחפש ל"דחליל, ויחד עם הכנופייה שלו הוא מברית סחורות. בעזרת הסחורות הללו הוא עוזר לכל הכפריים העניים שאינם יכולים ל"עמוד בנטל המיסים האכזריים של המלך. דוקטור סין עוזר גם בין השאר למורדים אמריקאיים, לחיילים שנלקחו בכוח לצי ו"עיקו ממנו, ולכל האנשים שנעשה להם אי"צדק על-ידי השלטונות.

המלך שולח אדם שמן ורע-לב כדי לחסל את כנופייתו של הדחליל. האדם הקשוח מנסה לשרוף את בתי הכפריים, לקחת את ילדיהם לצבא, אבל הכפריים לא מוכנים לספר לו מי הוא הדחליל ומי הם אנשי כנופייתו. לא רק משום שהם לא רוצים, אלא גם משום שהם לא יודעים. רק הקהל יודע שהדחליל הוא הכומר המכובד, המופיע ביום תחת השם דוקטור סין.

בסוף מצליח המלך למצוא בוגד אחד ול"הגיע איתו להסכם. איך דוקטור סין מעניש את הבוגד, ומתחכם לתחבולות המלך, ומב"ריח את כל האסירים מבית-הסוהר, ועוזר כהנה וכהנה מעשי גבורה גדולים, כל זה אפשר לראות בתוך הסרט.

ק. סינטרה

הרץ העירום (חן, תל-אביב; ארצות-הברית) כל דמיון בין ק. של קפקא לבין פראנק סינטרה הוא מגוחך ובלתי מתקבל על הדעת. וחוסר הדמיון הזה הוא בעוכריו של האחרון.

פראנק סינטרה נקלע לתוך עולם קפקאי של סוכנות חשאית, משתמשים בחולשותיו, באהבתו לבנו הקטן, ובידידותו לאשה ש"השתתפה איתו במלחמה, כדי להכריח אותו לנסוע לקופנהגן ולרצוח אישיות רוסית. אין לו אל מי לפנות. הוא מוקף סוכנים ושליחים שעוקבים אחריו ומדחכים האחד לשני על פעולותיו. גם האנשים שהוא בוטח בהם ופונה אליהם לעזרה משתתפים ב"תוכנית, והוא מופעל על-ידם כמו מארינטה, פועל על-פי תוכניותיהם ולפי חישוביהם, מבלי לדעת על כך.

הפגם העיקרי בסרט הוא פראנק סינטרה, שאינו מתאים לתפקיד רציני של אדם נרדף.